

KUKA USKOO?

Joh. 12:37-43

37. Vaikka Jeesus oli tehnyt niin monta tunnustekoa ihmisten nähden, he eivät uskoneet häneen.

38. Näin kävi toteen profeetta Jesajan sana: "Herra, kuka uskoo meidän sanomamme, ja kenelle Herran käden voima ilmoitetaan?"

39. He eivät voineet uskoa, koska Jesaja on vielä sanonut:

40. "Hän on sokaissut heidän silmänsä ja paaduttanut heidän sydämensä, että he eivät silmillään näkisi, eivät sydämellään ymmärtäisi, eivät kääntyisi, ja etten minä heitä parantaisi."

41. Jesaja sanoi tämän nähdessään Hänen kirkkautensa ja puhuessaan Hänestä.

42. Useat hallitusmiehetkin uskoivat Jeesukseen, mutta fariseusten tähden eivät tunnustaneet sitä, etteivät olisi joutuneet synagogasta erotetuiksi.

43. Ihmisten antama kunnia oli heille rakkaampi kuin Jumalan antama.

Oletko onnistuja?

Oletko Sinä onnistunut elämässäsi? Oletko päässyt tavoitteisiisi ja ovatko saavutuksesi odotustesi mukaisia? Kysymys menestyksestä koskettaa jollain tavalla jokaista meistä? Jokainen toki halaisi vastata myönteisesti näihin kysymyksiin, mutta jos rehellisesti tutkii mennyttä elämäänsä, useimman kai on pakko tunnustaa, että odotukseni olivat liian suuret.

Muistan miten eräs japanilainen ei-kristitty rouva kysyi minulta, kuuluinko menestyjiin. Vastasin vähääkään empimättä: "En todellakaan!" Elin juuri niihin aikoihin keski-ikäisen kriisiä. Vuosien uurastus lähetystyössä alkoi asettua pikku hiljaa oikeisiin ja varsin vaatimattomiin mittasuhteisiinsa. Kysymyksen tehneen rouvan mies oli juuri kuollut syöpään. Kuolinvuoteellaan tämä mies oli tullut uskoon ja kastettu. Rouva oli nähnyt sen yllättävän muutoksen, joka miehessä oli aivan viimeisillä viikoilla tapahtunut, mutta siitä huolimatta hän ei tahtonut uskoa Jeesukseen. En lähtenyt selittämään tarkemmin hänelle, miksi koin itseni epäonnistujaksi. Taustalla oli tietenkin aiheellista suuruuden hulluuden romahtamista, mutta vielä syvempäänkin. Vaikka iloitsin siitä, että mies oli tullut uskoon ja pelastanut, koin, että vaimon sydän oli entistä syvemmin kiinni. Hänen tyttärensä oli tullut jo aiemmin uskoon ja hänen iäkäs äitinsäkin tuli Kristuksen luo pian noiden tapahtumien jälkeen, mutta hänen oma sydämensä on tänäkin päivänä suljettu. Evankeliumin julistaja ei voi kokea olevansa työssään menestynyt, elleivät ne, jotka sanan kuulevat taivu parannukseen synneistään ja käänny uskossa pyytämään armahdusta Jumalalta.

Ei kaduttavaa

Kysellessäni japanilaisilta näitä asioita olen usein törmännyt vastaukseen: "En osaa asettaa elämälleni mitään erityistä tavoitetta tai päämäärää, mutta pyrin elämään niin täysipainoisesti joka päivä, että vanhuuden päivinäni voisin katsella taaksepäin ilman, että minun tarvitsee katua mitään." Vastaus ei minua tyydytä, sillä se kertoo lähinnä sen, että asianomainen ei tiedä, mihin hän on matkalla eikä siksi halua tai uskalla asettaa itselleen mitään tavoitteita. Sitä paitsi en jaksa uskoa, että kukaan pääsee elämänsä iltaan niin, ettei hänellä olisi mitään kaduttavaa. Rehellisempää kait olisi todeta, että jo tähän päivään mennessä on kasaantunut monenlaista katumuksen ja

suunnan tarkistamisen aihetta.

Negatiiviset välitilinpäätökset

Kuluneiden vuosien vaikeus monelle suomalaiselle on ollut siinä, että on joutunut vaikkapa vastoin tahtoaankin tekemään jonkinmoista välitilinpäätöstä omasta elämästään. Taloudellisen turvallisuuden tunnon mureneminen on vienyt monen paljon syvempään ja kipeämpään itsetutkisteluun. Olenko saanut elämässäni aikaan mitään todella arvokasta ja pysyvää? Tällaisten kysymysten tekeminen ei siis kuulu vain keski-ikäisiin kriisiin tai eläkkeelle jäämisen sopeutumisprosessiin? Näitä kysymyksiä tulee jokaisen rehellisen ihmisen tuki kysellä säännöllisin välein.

Jeesuksen julkisen toiminnan tilinpäätös

Tekstimme kuvaa Jeesuksen elämän ratkaisevaa taitekohtaa, jossa kolmen ja puolen vuoden julkinen toiminta oli nyt takanapäin. Edessä oli ristien tie ja ylösnousemuksen voitto. Johannes tiivistää tekstissämme koko julkisen toiminnan tapahtumat ja esittää juuri tuon meidän kysymyksemme, mutta nyt Jeesukselle:

“Saavuttiko Jeesus tavoitteensa, menestyikö Hänen julkinen toimintansa?” Ristin ja ylösnousemuksen jälkeen tätä taitekohtaa tallentaessaan Johannes on viimeiseen asti totuudellinen:

“Vaikka Jeesus oli tehnyt niin monta tunnustekoa ihmisten nähden, he eivät uskoneet häneen.”

Johannes oli edellä kuvannut otoksen omaisesti Jeesuksen kahdeksaa tunnustekoa: veden muuttamisen viiniksi, temppelin puhdistamisen, toisessa kaupungissa kuolemaisillaan olleen kuninkaan virkamiehen pojan parantamisen sanalla, raman parantamisen Betesdan lammikolla, 5000 ruokkimisen, myrskyn tynnyttämisen, sokeana syntyneen silmien avaamisen ja kuolleen Lasaruksen herättämisen eloon. Lukemattomia muitakin ihmetekoja Jeesus teki. Jeesuksen toiminta oli tunnustekojen sarjaa samalla, kun Hän julisti ja opetti evankeliumia. Hän korostamalla korosti, että Hän itse on Jumalan lähettämä Pelastaja kansalle. Jeesuksen sanat eivät olleet jääneet epäselviksi:

“Minä olen elämän leipä. Minä olen tie, totuus ja elämä. Minä olen Ovi. Minä olen Hyvä Paimen. Minä olen ylösnousemus. Minä ja Isä olemme yhtä. Isä on antanut kaiken tuomiovallan Pojalle. Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän. Tulkaa minun luokseni kaikki työn raskauttamat, minä annan teille levon. Jos joku janoaa, tulkoon minun luokseni ja juokoon!”

Ajoittain Jeesuksen ympärillä liikkui suurin joukoin ihmisiä, mutta kaiken tämän jälkeen, Johanneksen sanat vaikuttavat lähes toivottomuuden sävyttämiltä:

“Vaikka Jeesus oli tehnyt niin monta tunnustekoa ihmisten nähden, he eivät uskoneet häneen.”

Silti kysymys ei suinkaan ollut toivottomuudesta, vaan siitä, että Johannes kertoo asiallisesti sen, mitä Jeesus julkisella toiminnallaan sai aikaan. Tuskin kukaan meistä uskaltaa väittää, että Jeesus olisi epäonnistunut, sillä olihan niitäkin, jotka uskoivat Hänen ihmeidensä ja puheidensa perusteella. Olihan hänellä 12 läheistä opetuslasta, olihan helluntaina koolla sentään 120 henkeä ja nousihan Hänen ylösnousemuksensa todistajienkin määrä sentään 500 henkeen. Mutta jos ajatellaan valtavia kansanjoukkoja ja Jeesuksen tunnustekojen näyttävyyttä ja suuruutta, pakko on kait todeta, että tilastollisesti Jeesuksen julkista toimintaa tuskin voidaan kuvata

menestykseksi varsinkin, kun vielä lähimpiistäkin nousi pettäjä ja ylösnousseen luokse kokoontuneiden joukossakin oli vielä epäileviä.

Opetus vai merkit

Kun tänään Suomessa ja monilla lähetyskentillä kipuillaan sen kanssa, miten voisimme saavuttaa suuremman määrän ihmisiä, reseptinä esitetään toiselta suunnalta sitä, että Raamattu-opetukseen täytyy panostaa ja sen tulee olla syvällistä ja vastata tämän päivän ihmisten tarpeisiin. Toiselta suunnalta taas painotetaan, että ilman merkkejä emme voi odottaa hyviä tuloksia: vasta kun ihmisiä paranee ja monella tavalla koetaan Jumalan voiman vaikutusta, ihmiset kiinnostuvat ja tukevat uskoon.

Kummassakaan näistä pyrkimyksistä ei ole sinänsä mitään vikaa. Ongelma on vain siinä, että ihmiset ovat siinä määrin synnin ja pimeyden valtojen vallassa, että oikeasta raamatullisesta opetuksesta ja aidoista Pyhän Hengen vaikuttamista ihmeteosta huolimatta ihmiset eivät tule uskoon. Jeesuksen julkisessa toiminnassa ei kummastakaan ollut puutetta. Jumalan totuuden sana oli viiltävän terävää ja armon sana kykeni vapauttamaan syvimmällekin vajonneen syntisen. Parantamisihmeitä ja muita voimatekoja riitti jokaisen asiasta kiinnostuneen nähtäväksi. Mutta siitä huolimatta ihmiset paaduttivat sydämensä eivätkä uskoneet.

Suurin merkki vielä edessäpäin

Mutta meidän on toki huomattava, että Jeesus ei ollut viimeisintä ja suurinta tunnustekoa vielä suorittanut. Itse asiassa Hänen julkinen toimintansa oli sen osoittamista, että ilman Golgatan tuskan tietä ja sen jälkeen tullutta ylösnousemuksen voittoa ja niiden siunauksena tapahtunutta Pyhän Hengen vuodatusta, ihmiskunnalla ei olisi ollut mitään toivoa. Vain Jeesus kärsimällä meidän syntiemme iankaikkisen rangaistuksen Jumalan pyhän vihan tullessa Golgatan ristillä kykeni vapauttamaan meidät synnin syyllisyydestä ja vallasta. Mikään muu ei syntiin pure. Vain Jeesuksen ruumiillinen ylösnousemus haudasta kykeni vapauttamaan saaliin kuoleman valloilta ja vain Jeesus kykeni murskaamaan Saatanan pään ja viemään saaliina pimeyden voimien sitomat Jumalan lasten ihmeelliseen vapauteen. Ilman Herran pelastustekoa ihmisillä ei ole toivoa.

Kun katselemme helluntain jälkeistä seurakunnan marssia tässä maailmassa vielä mitä suurimman epäuskon ja taisteluiden keskellä, kukaan ei voi väittää, että Jeesus ei olisi menestynyt ja menestyisi ihmisten pelastamisessa. Mutta tämä kaikki tapahtuu sen jälkeen, kun Jeesuksen julkinen toiminta oli osoittanut ihmisen täysin toivottomaksi tapaukseksi.

Toivottomasti paatunut ihminen

Todettuaan tilanteen, ihmisten loputtoman epäuskon, Johannes selittää mistä se johtuu: *"Näin kävi toteen profeetta Jesajan sana: "Herra, kuka uskoo meidän sanomamme, ja kenelle Herran käden voima ilmoitetaan?" He eivät voineet uskoa, koska Jesaja on vielä sanonut: "Hän on sokaissut heidän silmänsä ja paaduttanut heidän sydämensä, että he eivät silmillään näkisi, eivät sydämellään ymmärtäisi, eivät kääntyisi, ja etten minä heitä parantaisi." Jesaja sanoi tämän nähdessään Hänen kirkkautensa ja puhuessaan Hänestä."*

Jumala oli jo ajat sitten selittänyt profeetalleen kaiken tämän. Jesaja oli jopa saanut kovaksi tehtäväkseen julistaa paatumusta kansalle. Ei toki siksi, että Jumala haluaisi paaduttaa ihmistä, vaan siksi, että ihmiset näkisivät kuinka paatuneita he ovat, jotta he havahtuisivat näkemään hirvittävän tilansa ja kääntyisivät ja tekisivät parannuksen.

Pelastuksen tie

Tie pelastukseen kulkee tänäänkin Jesajan profetian mukaisessa järjestyksessä:

1. Ensin on sinun silmiesi ja korviesi avauduttava kuulemaan ja katselemaan Herran sanaa ja Hänen tekojaan. Jos pidät silmäsi ja korvasi kiinni, et voi pelastua. Pelastus tulee vain evankeliumin sanan kautta - sen sanan, joka kuvaa sinun sydämesi silmille Sinun tähtesi ristillä kärsineen ja ylösnousseen Kristuksen.
2. Vain sellainen joka pitää silmänsä ja korvansa auki, voi päästä ymmärtämään sydämellään oman pelastuksensa tarpeen ja oman paatumuksen hirvittävyyden ja synnin ja pimeyden hirmuvallan.
3. Mutta kaiken tämän ymmärtäneellä on toivo. Hän voi kääntyä sen Jeesuksen puoleen, joka yksin on kaiken synnin ja pimeyden voittanut.
4. Mutta sillä hetkellä, kun ihminen kääntyy apua huutaen Herran puoleen, tapahtuu armon ihme: Herra itse parantaa, pelastaa ihmisen. Syntinen pääsee Jumalan armoon, saa Kristuksen vanhurskauden, kelpaa Jumalalle ja saa perinnöksi iankaikkisen taivaan.

Koska pimeyden vallatkin tietävät tämän, niiden varsinainen tavoite oli saada ihmiset paatumaan, heidän silmänsä sokeiksi ja korvansa kuuroiksi pelastuksen evankeliumille, jossa on voima pelastaa syntinen. Vain sellainen ihminen joka ymmärtää, että hän ei ymmärrä pelastuksen salaisuutta, voi sen käsittää. Siksi ihmisille on julistettava paatumusta, heille on kerrottava, missä on vika, kun he eivät ymmärrä. Heille on julistettava heidän sokeuttaan, jotta edes se saisi heidät havahtumaan paatumuksesta ja heidän sydämensä avautuisivat.

Jumala paaduttaa paatuneen

Syntiin langenneen ihmisen tilasta järkyttävintä tietoa antaa se tosiasia, että kun Jumalan kirkkaus ilmestyisi Kristuksessa ihmisten keskelle, he eivät uskoneet Häneen. Suurempaa ja väkevämpää todistusta kuin, minkä Jeesus antoi, ei enää ole. Mutta he eivät uskoneet. Kaikkein syvintä sokeutta kuvaa se, minkä tekstimme hiukan yllättävällä tavalla lopuksi toteaa:

“Useat hallitusmiehetkin uskoivat Jeesukseen, mutta fariseusten tähden eivät tunnustaneet sitä, etteivät olisi joutuneet synagogasta erotetuiksi. Ihmisten antama kunnia oli heille rakkaampi kuin Jumalan antama.”

Täydellinen älyllinen usko on epäuskon huippu. Ei ole sen suurempaa sokeutta kuin tietää ja tuntee evankeliumi, olla sen totuudesta vakuuttunut ja kuitenkin hylätä se ihmiskunnan vuoksi. Se on suurinta pimeyttä.

Kun ihminen paaduttaa Kristuksen puheen kuullen ja teot nähden sydämensä, lopputulos on se, että Jumala ratifioi eli vahvistaa ihmisen paatumuksen paaduttamalla paatuneen.

Kansa paatui, se hylkäsi Jumalan Pojan. Mutta me tiedämme myös jatkoon. Jumala jatkoi työtään. Jumala hylkäsi Oman Poikansa, tuon kansan hylkäämän, että vielä kerran suurimman ja ihmeellisimmän tunnusteen jälkeen helluntaina tuo paatunut kansa

saisi vielä kuulla ja nähdä.

Evankeliumin ihme

Jeesus lupasi omilleen: "Te teette suurempia kuin minä teen" Hän ei tietenkään tarkoittanut, että Hänen seuraajansa voisivat ajallisten merkkien alueella tehdä mitään suurempaa kuin mitä Hän teki. Kysymys oli paljon suuremmasta. Tuli se päivä, jona Jeesuksen seuraajien suussa oli uusi sanoma. Tänäänkin keskellämme on tuo sana, joka ei ole tunnusmerkkejä eikä viisautta, vaan sellaista Jumalan voimaa, että paatuneetkin sydämet murtuvat ja sokeain silmät avautuvat. Herran omilla on suussa Jumalan hulluuden sanoman, sanoman ristiinnaulitusta ja ylösnousseesta Kristuksesta. Se on se Jumalan lopullinen voima, joka kykenee tänäänkin vapauttamaan synnin, kuoleman ja Sielunvihollisen valtaan joutuneet. Menestyksen salaisuus tässä pimeässä maailmassa eivät ole merkit, eivätkä opetus vaan ristiinnaulitun Kristuksen julistaminen Pyhän Hengen voimassa. Tuo evankeliumin sana kykenee tunkeutumaan paatuneeseenkin sydämeen. Evankeliumin sana kykenee synnyttämään uskon epäileviin sydämiin. Evankeliumin voima on nyt keskellämme.

Ajallisia ihmeitä suunnattomasti suurempi on, kun syntinen ihminen saa korvilla kuulemansa evankeliumin sanan kautta sydämeensä omantunnon rauhan ja sisimpäänsä Kristuksen Hengen asumaan. Se on iankaikkinen ihme, sillä siitä alkaa katoamaton elämä Jumalan yhteydessä.

Tänään on pelastuksen päivä

Mutta jos ihminen tai kansa kääntää selkensä itse evankeliumille, niin sen jälkeen ei sille ole oleva mitään toivoa. Siksi jos kuulet vielä Herran kutsuvan äänen evankeliumin sanassa, älä kulje sen ohi. Tänään on pelastuksen päivä. Tänään voit avata sydämesi evankeliumin sanalle. Tänään sana tuo Sinun sydämeesi ristin ja ylösnousemuksen siunauksen, syntien anteeksi antamisen ja iankaikkisen elämän. Niin itse Ylösnoussut ratsastaa siinä sydämeesi.

Vaikka olisit paaduttanut sydämesi ihmeille ja opetuksille, älä paaduta sitä, kun Herra itse haluaa tulla ja jakaa Sinulla verensä armossa rauhaa ja ylösnousemuksen voitossa iloa. Hänen armonsa ja voimansa varassa voit selvittää myös taistelussa pimeyden valtoja vastaan. Sana ristiksestä on Jumalan voima, jota pimeyden vallat eivät kestä. Herra kutsuu Sinua tänään vapauteensa!

Uskovalle ei ole mitään muuta menestyksen tietä, kuin usko evankeliumin Kristukseen ja kulkeminen Hänen askeleissaan. Vaikka tie ajoittain näyttäisi tappioiden tieltä, Herran oma tietää: Ratkaiseva voitto on jo saatu. Herramme elää ja tulee pian takaisin suuressa kunniansaan. Mikä riemun hetki se on niille, jotka ovat tänään avanneet silmänsä, korvansa ja sydämensä evankeliumin sanalle. Se sana vakuuttaa:

"Poikani, tyttärenti, ole turvallisella mielellä, Jeesuksen uhriveren tähden sinun syntisi ovat sinulle anteeksi annetut."